

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200042
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1615200042.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave vo veci starostlivosti o maloletú K. F. X. S. X. Š. X. N. Ú., nar. X.X.XXXX, t. č. bytom u rodičov, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, Malacky, dieťa rodičov: matka K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., M. V. Č.. XXX/XX a otec Z. F., nar. XX.X.XXXX, bytom mesto Z., na návrh Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., M. V. Č.. XXX/XX, o vydanie predbežného opatrenia o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, č.k. 8P 3/2015-16 zo dňa 9.2.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Malacky č.k. 8P 382015-16 zo dňa 9.2.2015 m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Malacky uznesením zo dňa 9.2.2015 č.k. 8P 3/2015-16 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zveril maloletú K. F., nar. X.X.XXXX do starostlivosti navrhovateľky Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., M. V. Č.. XXX/XX, ktorá je oprávnená vykonávať dočasne osobnú starostlivosť o maloletú K., dočasne ju zastupovať pred orgánmi štátnej správy a miestnej samosprávy, rozhodovať o spôsobe zdravotnej starostlivosti o maloletú. Súd zároveň začal konanie o zverenie maloletej K. do náhradnej osobnej starostlivosti. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd rozhodol na základe návrhu Z. S., bytom Z., M. V. Č.. XXX/XX, ktorým žiadala, aby súd predbežným opatrením zveril maloletú K. do jej starostlivosti, z dôvodu, že maloletá je jej vnučka, rodičia maloletej požívajú alkoholické nápoje, resp. omamné látky, nezabezpečujú riadne starostlivosť o maloletú, nechávajú ju aj na dlhší čas v jej starostlivosti. Rodičia maloletej nemajú stále bydlisko, z každého miesta musia pre svoju konfliktnú povahu a hádky odísť. Okresný súd vychádzal z podaného návrhu a navrhovateľkou uvádzaných skutočností, tiež z obsahu spisu, z predložených správ Z. Z., Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v podanom návrhu navrhovateľky a dospel k záveru, že rodičia maloletej v súčasnosti nie sú zárukou vytvorenia podmienok pre kludný a pokojný život maloletej, pričom maloletá je vo veku, kedy potrebuje zázemie a stabilitu. Danú vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 74, § 75 a § 76 ods. 1 O.s.p. s tým, že v odôvodnení uviedol, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 O.s.p. aj v iných veciach, než sú v tomto zákonom ustanovení uvedené.

Podľa § 76 ods. 4 O.s.p. sa stotožnil súd so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Vzhľadom k tomu, že bude potrebné rozhodnúť o ponechaní maloletej v starostlivosti rodičov, resp. o jej zverení do náhradnej osobnej starostlivosti, súd s poukazom na ustanovenie § 81 O.s.p. začal konanie vo veci samej o zverenie maloletej do náhradnej osobnej

starostlivosti. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Proti uzneseniu podala odvolanie matka maloletej, ktorá žiadala napadnuté uznesenie zrušiť ako nesprávne a nezákonné, založené na nesprávnom právnom posúdení veci a vychádzajúce z nesprávnych skutkových zistení. Zdôraznila, že dôvody uvedené v podanom odvolaní plne preukazujú a osvedčujú, že rodičia maloletej sú schopní zabezpečovať plnohodnotne osobnú starostlivosť o maloletú, ich starostlivosť je v záujme maloletej a právny stav vytvorený nariadením predbežného opatrenia je nielen obmedzením práv rodičov, ale predovšetkým práv maloletej. V odvolaní matka uviedla, že okresný súd sa stotožnil s dôvodmi podaného návrhu a preto rozhodol spôsobom, že nariadil predbežné opatrenie a zveril maloletú do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá v návrhu tvrdila, že o maloletú sa v súčasnosti stará ona a matka a otec sa o maloletú nestarajú dostatočne z dôvodu drogovej závislosti, že rodičia s maloletou nebývajú na stabilnom mieste a kvôli mnohým konfliktom a neplateniu nájomného sa z každého podnájomu musia odsťahovať. Matka tvrdila, že skutočnosti uvedené v podanom návrhu sú účelové, nepodložené akýmkoľvek dôkazom a očierňujú matku v neprípustnom rozsahu. Navrhovateľka nepripojila k návrhu dôkaz, preukazujúci pravdivosť čo i len jedného tvrdenia, ktoré uviedla v podanom návrhu. Samotný návrh je vnútorne rozporný a opisuje iba vlastný pohľad navrhovateľky na problémy rodiny, skúsenosti a dôvody, ktoré ju viedli k podaniu návrhu. Matka tvrdila, že nikdy nebola pod vplyvom návykových látok, nebola drogovo závislá a neužívala v neprimeranom množstve alkohol, preto obvinenia z drogovej závislosti matky sú nepravdivé, ničím nepodložené a nemá vedomosť, z akých dôvodov a na základe akých skutočností navrhovateľka nadobudla takéto podozrenie. Namietala, že okresný súd aj napriek neexistencii akéhokoľvek dôkazu, považoval pravdepodobne aj túto skutočnosť za jeden z dôvodov, pre ktorý nariadil predbežné opatrenie a významným spôsobom tak zasiahol do rodičovských práv matky. Takýto zásah matka považuje bez náležitého odôvodnenia a dôkazov, preukazujúcich dané tvrdenia, za neprípustný a nezákonný v demokratickej spoločnosti a preto je potrebné predbežné opatrenie zrušiť. Maloletá sa nikdy neocitla v situácii, v ktorej by pociťovala nedostatok stravy, prípadne iných vecí nevyhnutne potrebných pre bežný život. Matke záleží na tom, aby mala maloletá zabezpečenú nielen úhradu základných životných potrieb, ale aj všetkých odôvodnených potrieb a podľa svojich možností sa jej snaží zabezpečiť taktiež doplnkové služby chrániace jej zdravie, aktivity podnecujúce jej osobnosť a mnohé hračky spojené s plnohodnotným detstvom. Maloletej nikdy nič nechýbalo, bola bezstarostným a hravým dieťaťom, matka s ňou navštevovala detský kútik, aby sa mohla maloletá plne socializovať s ostatnými deťmi, dbala o jej výchovu tak, aby z nej bol fyzicky a psychicky zdravý človek a mala vytvorený pozitívny vzťah k obom rodičom, ako aj k starým rodičom. Tvrdenia navrhovateľky sú preto účelové a skresľujúce skutočnú situáciu. K správnosti a pravdivosti svojho tvrdenia matka poukázala na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 29.1.2015, ktorá je súčasťou spisu a súd ju mal pri svojom rozhodovaní k dispozícii a mohol sa s touto správou pred rozhodnutím oboznámiť. Rodičia maloletej majú v súčasnej dobe zabezpečené bývanie na adrese M. D. XXX/X, Z., v dvojizbovom byte, na ktorý uzatvorili dňa 9.3.2015 nájomnú zmluvu na dobu neurčitú. Uhradili nájomné a kauciu, o čom svedčí príjmový doklad a v tomto byte sa plánujú dlhodobo zdržiavať a vytvoriť tu pre maloletú stabilné výchovné prostredie a domov. Maloletá tu bude mať vytvorené zázemie a stabilitu, bude tu mať vždy možnosti pre rozvoj, ktoré jej vedia rodičia zabezpečiť a preto odňatie maloletej od rodičov nie je v aktuálnej situácii odôvodnené a takýto zásah možno považovať za porušenie práv maloletej, ako aj práv rodičov. V danom prípade súd vychádzal iba z tvrdení navrhovateľky, bez ich osvedčenia dôkazmi a to i napriek tomu, že zo správy ÚPSVaR je zrejmé, že maloletá nebola nikdy ponechaná v situácii, v ktorej by nemala zabezpečené vhodné bývanie. Maloletá tiež nebola nikdy zanedbaná, špinavá, netrpela nedostatkom potravy, alebo iných materiálnych potrieb. Matka bola a do súčasnosti je schopná zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletú a preto tu nie je dôvod zverenia maloletej do osobnej starostlivosti inej osoby, práve naopak, násilné odlúčenie maloletej od matky tým, že maloletá je zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, by mohlo mať negatívny dopad na vývin maloletej. Matka tvrdila, že do rozhodnutia súdu o zverení maloletej do starostlivosti navrhovateľky sa sama osobne celodenne o maloletú starala, bola s maloletou na materskej dovolenke a následne na rodičovskej dovolenke. Maloletá má k matke vytvorený silný citový vzťah a odlúčenie od matky by mohlo mať závažný vplyv na jej optimálny psychický a sociálny vývoj. Je potrebné predísť takémuto riziku ohrozenia maloletej a to práve zrušením nariadeného predbežného opatrenia a navrátením maloletej do osobnej starostlivosti matky. Okrem toho v odvolaní zdôraznila, že zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov a takéto rozhodnutie musí byť vždy opreté o

starostlivé a spoľahlivé objasnenie okolností, potrebných pre záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa. Nesprávnosť rozhodnutia vyplýva aj z toho, že súd nedostatočne zdôvodnil, prečo považoval oboch rodičov za nespôsobilých zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú a dôvody zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti nešpecifikoval a to najmä, ktoré z dôvodov sa vzťahujú na matku a ktoré na otca, prípadne akým spôsobom pochybila matka a akým otec, keď súd zveril maloletú do starostlivosti navrhovateľky. Predbežné opatrenie okrem toho smeruje k prejudikovaniu veci samej a nariadené predbežné opatrenie je svojim výrokom totožné, ako by mohlo byť rozhodnutie vo veci samej a takýto zásah do práv účastníkov je neprípustný. Z uvedených dôvodov preto matka žiadala nariadené predbežné opatrenie zrušiť a vrátiť maloletú späť do jej starostlivosti.

K odvolaniu matky sa vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky podaním zo dňa 25.3.2015, ktorý žiadal uznesenie ako vecne správne potvrdiť s tým, že ide iba o predbežnú úpravu práv a povinností k maloletej, kedy je potrebné ochrániť život a zdravie maloletej. Vo vyjadrení Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny uviedol, že bol opakovane upozorňovaný na porušovanie práv maloletej K. zo strany jej rodičov a to zabezpečovaním nedostatočnej starostlivosti o maloletú a požívaním návykových látok zo strany obidvoch rodičov. V rodine sa realizovali časté sociálne šetrenia, rodičia boli predvolávaní na úrad. Počas šetrení bolo zistené, že medzi rodičmi dochádza k hádkam aj k bitkám, čoho svedkom je aj maloletá K.. Rodina často menila pobyt z dôvodu, že v domácnostiach, v ktorých žila mala vážne konflikty a nedokázala riadne zabezpečiť starostlivosť o maloletú, na čo boli obaja rodičia upozorňovaní a vyzvaní, aby predložili lekárske potvrdenie, že nie sú pod vplyvom drog, čo neurobili. Situácia v rodine sa zhoršila tak, že maloletá K. nemala vytvorené stabilné prostredie pre svoj zdravý vývin, nakoľko jej rodičia s ňou neustále menili bydlisko. Dôkazom toho sú sociálne šetrenia, ktoré boli vykonávané na rôznych adresách. Taktiež v rodine musela zasahovať polícia, nakoľko medzi rodičmi a starou matkou došlo k vážnemu konfliktu, čoho svedkom bola aj maloletá. Stará matka avizovala, že maloleté dieťa je ohrozené na živote v prítomnosti rodičov, ktorí sú pod vplyvom návykových látok. Taktiež avizovala, že matka bez dovolenia odniesla maloletú na neznáme miesto, aj napriek tomu, že by mala byť so starou matkou. Opätovne stará matka avizovala ohrozenie života maloletej. Vzhľadom k tomu, že rodičia nezabezpečovali žiadnu starostlivosť o dieťa a stará matka opakovane avizovala ohrozenie života maloletej, navrhuje, aby odvolací súd uznesenie potvrdil.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je nesprávne a preto je potrebné toto uznesenie zmeniť, keď zákon nepripúšťa uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. (§ 221 ods. 3 O.s.p.),

Odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, v súvislosti so spôsobom rozhodnutia okresného súdu nasledovné.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach, alebo záväzkoch.

Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa § 74 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%252374'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%252376'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. toto ustanovenie upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Podľa § 6 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Podľa § 157 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523157'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Súd prvého stupňa o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol napadnutým uznesením a v odôvodnení poukázal na ustanovenie § 76 ods. 4 O.s.p., pričom však v zmysle tohto uznesenia nepostupoval a rozhodol v rozpore so zákonom.

Podľa § 76 ods. 4 O.s.p. ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva a nemožno to ani pri najväčšej snahe zistiť, s akými skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa okresný súd stotožnil a preto je rozhodnutie nepreskúmateľné.

Vzhľadom na ustanovenie § 221 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenie veci na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu bolo vydané v rozpore so zákonom.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že významnú úlohu v procese hodnotenia dôkazov zohráva vnútorné presvedčenie súdu. Toto presvedčenie nemá predstavovať svojvôľu a nezodpovednosť súdu, ale naopak, malo by sa vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov, a to jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Jej kontrola sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v § 157 ods. 2 O.s.p., (alebo uznesenia v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.), pretože inštitút odôvodnenia je jednou z podstatných záruk kontroly výkonu súdnej moci, súdu je priamo uložená povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku (uznesenia) bolo presvedčivé. Odôvodnenie musí vyhovieť najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti, ktorá má svoje opodstatnenie nielen z hľadiska možného použitia opravných prostriedkov, ale tiež preto, že

zákonne ustanovenia týkajúce sa spôsobu odôvodňovania rozsudkov (uznesení) súvisia s postupom súdu z hľadiska práva na spravodlivý proces.

Predbežné opatrenie v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. pripúšťa nariadiť dočasné zabezpečenie, s cieľom upraviť pomery účastníkov a vylúčiť obavu zo zmarenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania, alebo po začatí konania, v oboch prípadoch je možné ho nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný a dočasný charakter.

Predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov, neznamená to však, že by bolo možné predbežné opatrenie vydať len na základe návrhu bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Vydanie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí, alebo osvedčí právny vzťah medzi účastníkmi. Ak tieto vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa primeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

Je potrebné zdôrazniť, že rozhodovanie o predbežnom opatrení v občianskom súdnom konaní je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Porušenie tohto základného práva v spojitosti s predbežným opatrením predpokladá také porušenie, ktoré nie je napravitelné, alebo odstrániteľné procesnými prostriedkami obsiahnutými v Občianskom súdnom poriadku. Odvolací súd tiež považuje za potrebné zdôrazniť, že povinnosť sa musí nariadiť účastníkovi konania, alebo tretej osobe len vtedy, ak to možno od nej spravodlivo žiadať, aby strpela účinky predbežného opatrenia, alebo ich z časti vykonala, alebo poskytla inú súčinnosť pri tejto dočasnej úprave a ochrane práv navrhovateľa.

Pokiaľ súd uviedol, že výpočet výrokov podľa § 76 ods. 1 O.s.p. je len príkladný, že môže súd nariadiť predbežné opatrenie i v iných veciach, než sú v citovanom zákonom ustanovení uvedené, treba zdôrazniť, že výrok predbežného opatrenia je potrebné formulovať veľmi presne a precízne, pretože by sa výrokom nemalo priznávať právo, ale iba ukladať povinnosť. Z ust. § 76 ods. 1 jednoznačne vyplýva, že predbežným opatrením môže súd „nariadiť“ účastníkovi povinnosť.

Podľa § 76 ods. 1 O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere, odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej starostlivosti, poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy, nenakladal s určitými vecami alebo právami, niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal, nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia, sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

V predmetnej veci Okresný súd Malacky napadnutým výrokom uznesenia zo dňa 9.2.2015 predbežne zveril maloletú K. F.Ú. do starostlivosti navrhovateľky, ktorá podala predmetný návrh s tým, že v odôvodnení uviedol, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie v prípadoch uvedených v ustanovení § 76 ods. 1 O.s.p., tieto však nie sú taxatívne určené, preto môže nariadiť predbežné opatrenie i v iných veciach než sú v tomto zákonom ustanovení uvedené.

Odvolací súd je toho názoru, že takýto záver súdu prvého stupňa nie je možné v odvolacom konaní preskúmať, pretože súd svoj záver vôbec neodôvodnil, ale ani bližšie neuviedol, z čoho a z akých skutkových a právnych záverov vychádzal pri rozhodnutí. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie

je možné ani pri najväčšej snahe zistiť, na základe ktorého písmena zákonného ustanovenia § 76 ods. 1 O.s.p., teda od a/ až po h/ tak, ako je v zákone upravené súd nariadil predbežné opatrenie, keď len poukázal na ust. § 76 ods. 1 O.s.p. a okrem toho predbežným opatrením okresný súd neuložil žiadnu povinnosť tak, ako to predpokladá toto zákonné ustanovenie.

V stručnom odôvodnení uznesenia Okresný súd Malacky vyslovil názor, že z doložených správ je zrejmé, že rodičia v súčasnosti nie sú zárukou vytvorenia podmienok pre kludný a spokojný život maloletej, pričom maloletá je vo veku, kedy potrebuje zázemie a stabilitu.

Uvedenému zisteniu okresného súdu ale nezodpovedá skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu a predložených listín.

V tej súvislosti treba zdôrazniť, že základnú úlohu vo výchove maloletého dieťaťa majú jeho rodičia. Výchova dieťaťa je nielen ich právom, garantovaným viacerými medzinárodnými európskymi aj vnútroštátnymi prameňmi, ale aj ich povinnosťou, ktorej sa nemôžu bez závažných právnych následkov svojvoľne zbaviť. Spôsobilosť mať dieťa nemožno nikomu obmedziť. Právo rodiča vychovávať svoje dieťa a starať sa oň, zaručuje Ústava Slovenskej republiky v čl. 41 a tiež zaručuje dieťaťu právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Podobne Dohovor o právach dieťaťa ukladá zmluvným štátom povinnosť vynaložiť všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že sú to obaja rodičia, ktorí majú spoločnú a rovnakú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, pričom zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa. Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Obsahom ich práva „vychovávať“ je v prvom rade právo a povinnosť chrániť záujmy dieťaťa, ďalej tiež riadiť a usmerňovať jeho konanie a vykonávať nad ním dohľad, právo mať dieťa u seba a právo osobne sa o dieťa starať. Právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o dieťa a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona. Zásahy do práva rodiča mať dieťa u seba možno vykonať len na základe zákona a rozhodnutím súdu. Okrem násilných zásahov do práva rodiča mať dieťa u seba, napr. zadržanie, väzba rodiča, ochranná výchova, výchovné opatrenie, náhradná starostlivosť a pod., sa toto oprávnenie redukuje tiež fakticky v dôsledku skutočnosti, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú. Rozhodnutie súdu o odlúčení rodiča a dieťaťa môže smerovať buď k zmene miesta pobytu dieťaťa, alebo k nútenej zmene miesta pobytu rodiča. V prípade dieťaťa prichádza do úvahy najmä aplikácia ustanovení Zákona o rodine, týkajúca sa výchovných opatrení, alebo náhradnej starostlivosti. Dohovor o právach dieťaťa v čl. 7 a čl. 9 zakotvuje právo každého dieťaťa pokiaľ je to možné poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť a v čl. 9 ukladá zmluvným štátom povinnosť zabezpečiť, aby dieťa nemohlo byť oddelené od svojich rodičov proti ich vôli. Obsahom práva rodiča mať dieťa u seba je právo rodiča osobne sa o dieťa starať a realizovať tak výchovu dieťaťa. Dieťa má zásadne bývať u svojich rodičov a možnosť spoločného života znamená pre rodiča a jeho dieťa základný element rodinného života. Právo mať dieťa u seba zahŕňa tiež oprávnenie rodičov brániť sa zásahom do tohto práva, t.j. požadovať dieťa späť od toho, kto ho neoprávnene zadržuje.

Osobitné postavenie v civilnom procese všeobecne a zvlášť v konaní o výchove maloletého dieťaťa má inštitút predbežného opatrenia. Jeho cieľom je dočasná úprava pomerov budúcich účastníkov konania, resp. ochrana prípadného výkonu rozhodnutia, ktorý by mohol v budúcnosti byť ohrozený. Osobitosť tohto inštitútu spočíva v skutočnosti, že ide o súdnu úpravu, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Preto predbežné opatrenie má mať výnimočný charakter a v prípade rozhodnutí o výchove maloletých detí má svojim spôsobom smerovať i ich prežitiu. Z tohto hľadiska právna úprava zodpovedá Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý zaraďuje právo na prežitie medzi právami dieťaťa na popredné miesto. Predbežným opatrením môže súd z hľadiska riadnej výchovy dieťaťa nariadiť povinnosť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd (§ 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Ďalej môže dočasne zveriť dieťa do starostlivosti fyzickej osoby, alebo právnickej osoby, ak sa dieťa ocitlo bez akejkoľvek starostlivosti, alebo ak je jeho život, zdravie, alebo priaznivý vývoj vážne ohrozený, alebo narušený (§ 75a ods. 1 O.s.p.) a tiež môže uložiť povinnosť nevstupovať dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu, ku ktorej je povinný dôvodne podozrivý z násillia (§ 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p.).

Odvolací súd nezistil na základe akého zákonného ustanovenia súd rozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, s akými skutkovými dôvodmi návrhu sa stotožnil a s akým právnym posúdením, uvedeným v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa súd stotožnil, keď v stručnom odôvodnení iba uviedol, že súd sa stotožnil s dôvodmi podaného návrhu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Podľa § 76 ods. 4 O.s.p. ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 348/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytla súdu za splnenia zákonných podmienok vyhotoviť uznesenie, ktorým nariadi predbežné opatrenie s tzv. skráteným odôvodnením, resp. len s odkazom na skutkové a právne dôvody uvádzané v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdnych rozhodnutí, a to rozsudkov alebo uznesení, je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zo zásady náležitého odôvodnenia rozhodnutia existujú isté výnimky, ku ktorým došiel v rámci svojej rozhodovacej činnosti aj Ústavný súd SR a Európsky súd pre ľudské práva (napr. Van Hurk v. Holandsko, Helle v. Fínsko). Predpoklady na využitie skráteného odôvodnenia v zmysle tohto ustanovenia sú, že súd vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu, a že súd sa stotožňuje so všetkými skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu.

Oba z uvedených dôvodov, (skutkové a právne) musí opísať a uviesť navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a práve prostredníctvom nich sa snaží preukázať, že sú dané všetky zákonné predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia.

So zreteľom na uvedené a s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 4 O.s.p. odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí vypracovať siahodlhé odôvodnenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v prípade, ak návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. V odôvodnení uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v takom prípade stačí, ak sa súd obmedzí len na skonštatovanie správnosti skutkových a právnych dôvodov uvedených v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia však musí obsahovať odôvodnenie aspoň na úrovni podmienok jeho dôvodnosti (§ 75 ods. 2 O.s.p.) tak, aby ho bolo možné preskúmať v prípadnom odvolacom konaní.

Súd prvého stupňa však v zmysle uvedeného nepostupoval, v odôvodnení poukázal iba na ustanovenie § 76 ods. 4 O.s.p. a z napadnutého uznesenia nie je možné preskúmať a najmä zistiť, s čím sa súd stotožnil a prečo tak rozhodol, pretože záver okresného súdu, ktorý vyslovil v napadnutom uznesení z obsahu spisu v žiadnom prípade nevyplýva.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že v súvislosti s ustanovením § 76 ods. 4 O.s.p. okresný súd rozhodol, keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v podanom návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia a vychádzal aj zo spisu, a to doloženými správami Mesta Malacky a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu a tomu predchádzajúce skúmanie dôvodnosti návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia poukazuje na to, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol doručený súdu dňa 5.1.2015. Zo správy o povesti matky maloletej, ktorú predložilo mesto Malacky, podaním zo dňa 30.1.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 2.2.2015 vyplýva, že „matka býva so svojou babkou Š. S. v prenajatom jednoizbovom byte aj s maloletou. Je slobodná, pred nástupom na rodičovskú dovolenku bola nezamestnaná, evidovaná na Úrade práce. S otcom dieťaťa Z. F. žila v spoločnej domácnosti od septembra 2013 do novembra 2014 v prenajatom rodinnom dome v E.. Po ukončení nájomnej zmluvy nemala rodina

kam ísť bývať a v súčasnej dobe sa snaží nájsť spoločné bývanie. Udržujú medzi sebou každodenný kontakt. Alkoholické nápoje požíva výnimočne, iné návykové látky nepožíva.“ Zo správy o povesti otca maloletej Z. F., ktorú predložilo Mesto Malacky súdu dňa 2.2.2015 vyplýva, že „otec maloletej býva u svojej babky A. Ž., O. Č.. XXX, je slobodný, zamestnaný v spoločnosti PRAPOL, s.r.o., ako mechanik kamiónov. Alkoholické nápoje požíva vo výnimočných situáciách, návykové látky nepožíva a v súčasnej dobe neberie žiadnu liečbu.“ Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 29.1.2015, ktorá bola doručená súdu vyplýva, že úrad práce začal s rodinou pracovať na základe anonymného hlásenia zo dňa 15.8.2014, v ktorom sa uvádza, že „obaja rodičia požívajú omamné látky, údajne dochádza aj k predaju drog a prostredie, v ktorom žijú, nie je vhodné pre riadnu výchovu maloletej K.. Rodinu pravidelne navštevuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, minimálne dvakrát do mesiaca, kde rodičov podporuje k lepšej starostlivosti o maloletú, poskytuje poradenstvo a motivuje rodičov k lepším vzťahom v rodine. Rodičia maloletej K. žijú v spoločnej domácnosti, nie sú manželia, otec maloletej Z. F. pracuje ako vodič nákladného auta v Z.. Rodina žije v obci O. v rodinnom dome prastarej matky maloletej K. pani Ž.. V dome sú tri izby, kuchyňa a sociálne zariadenie, rodičia s maloletou majú spoločnú izbu, ktorú majú kompletne zariadenú. K dispozícii majú vodu aj elektrinu, podmienky pre pokojný spánok sú vytvorené. Hygiena a čistota v domácnosti je na primeranej úrovni. Dieťa bolo v čase šetrenia čisté, nejavilo žiadne známky týrania a ani choroby, bolo veselé, čisto a primerane oblečené. Na výchove sa podieľajú obaja rodičia, matka s maloletou občas prespáva v Z. u druhej starej matky pani S., u ktorej sa každý deň s maloletou zdržiava, v jednoizbovom byte, kde má k dispozícii rozkladacu posteľ. Úrad práce eviduje časté hlásenia návštevy rodinných príslušníkov, kde sa sťažujú na nedostatočnú starostlivosť o maloletú zo strany rodičov. Rodina nemá stabilné bývanie, často mení svoje miesto pobytu z dôvodu neplatenia nájmu a konfliktov.“

V prejednávanej veci následne po predložení týchto správ od Mesta Malacky a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny okresný súd na základe zisteného skutkového a právneho stavu rozhodol následne dňa 9.2.2015 tak, že nariadil predbežné opatrenie a zveril maloletú do starostlivosti navrhovateľky.

V zmysle § 45 ods. 1 až 8 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Z ustanovenia § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené.

Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho

nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené osvedčené relevantné skutočnosti a okolnosti daného prípadu, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa maloletá dočasne zverila do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky.

Odvolací súd preto nepovažoval za dôvodné, aby predbežným opatrením bola maloletá dočasne zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ideálnym stavom je, keď dieťa môže vyrastať v starostlivosti oboch rodičov - otca i matky. Zároveň je však potrebné podotknúť, že základným právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov mu takéto prostredie zabezpečiť. V prípade, že medzi rodičmi dieťaťa dochádza k dlhodobejším nezhodám prípadne obaja alebo jeden z nich sa správa neprimerane a ich spolužitie nevytvára vhodné prostredie pre zdravý rast dieťaťa, je dôvodné, ak sa dieťa zverí do osobnej starostlivosti inej osoby, v prvom rade inej blízkej osoby, čoho cieľom je ušetriť dieťa negatívnemu vplyvu stresujúceho prostredia. Zároveň je dôležité, aby zostal zachovaný čo najužší kontakt medzi dieťaťom a jeho rodičmi, ktorý možno zabezpečiť čo najširšou úpravou styku jeho rodičov s dieťaťom.

V danom prípade, ak sa zmenia pomery na strane rodičov do takej miery, že nebudú vedieť zabezpečiť vhodné výchovné prostredie pre dieťa, je možné podať nový návrh na rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti inej osoby.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade, vychádzajúc z obsahu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a predložených písomných dôkazov, neboli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a zverenie maloletej do starostlivosti navrhovateľky a to najmä s prihliadnutím na správu vo veci starostlivosti o maloletú, zo dňa 29.1.2015, ktorú predložil ÚPSVaR Malacky dňa 29.1.2015 a z ktorej okrem iného vyplýva, že na výchove sa podieľajú obaja rodičia, hygiena a čistota v domácnosti je na primeranej úrovni, dieťa bolo v čase šetrenia čisté, nejavilo žiadne známky týrania a ani choroby, bolo veselé, čisto a primerane oblečené.

Vzhľadom na existujúci stav v čase rozhodovania súdu, neboli splnené podmienky pre odňatie dieťaťa zo starostlivosti jeho rodičov a zverenie do starostlivosti navrhovateľky, ktorá nepreukázala, že je potrebné nariadiť predbežné opatrenie a maloletú zveriť dočasne do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Záujem navrhovateľky, ako starej matky maloletej, osobne sa podieľať na starostlivosti o maloletú, nie je možné zabezpečiť nariadením predbežného opatrenia, keď ani nebolo preukázané, (ako správne matka namietala v podanom odvolaní) ktorý z rodičov, či otec alebo matka, si neplní riadne povinnosti vyplývajúce zo Zákona o rodine, prípadne obaja rodičia si neplnia riadne rodičovské povinnosti, z ktorého dôvodu by mohol byť predmetný návrh dôvodný. Len všeobecným poukázaním na to, že rodičia si neplnia svoje rodičovské povinnosti voči maloletej, bez dostatočných dôkazov, nemožno priznať úspech podanému návrhu a tvrdené nadmerné požívanie alkoholických nápojov a drog zo strany rodičov je v rozpore so správami o povesti rodičov, ktoré predložilo Mesto Malacky vo vyjadrení zo dňa 30.1.2015, ktoré bolo súdu doručené dňa 2.2.2015 a z ktorých mal okresný súd vychádzať pri skúmaní dôvodnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné preskúmať, na základe čoho a z akých dôvodov súd takto rozhodol, keď z uvedených správ predložených súdu vyplývajú iné a odlišné skutkové závery, ako uviedla navrhovateľka v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Predložené správy nepotvrdzujú dôvod navrhovateľky, na základe ktorého žiada nariadiť predbežné opatrenie a zveriť maloletú do jej starostlivosti.

Odvolací súd dáva do pozornosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ustanovenie § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p., podľa ktorého predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. V zmysle uvedeného ustanovenia súd nariadi predbežné

opatrenie aj na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako ustanovený opatrovník maloletej v tomto konaní navrhuje predbežné opatrenie, nariadené okresným súdom potvrdiť s tým, že je potrebné chrániť život a zdravie maloletej, (ako vyplýva zo záveru jeho vyjadrenia zo dňa 25.3.2015), je nepochybné, že v prípade, ak bolo ohrozené zdravie a život maloletej v čase, keď navrhovateľka podávala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, bolo tiež povinnosťou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zvoliť postup podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p., ak podľa jeho názoru existovali dôvody pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletú a ak zastával názor, že bolo ohrozené zdravie a život maloletej. Takýto postup Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny umožňuje príslušné zákonné ustanovenie § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Pokiaľ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny takýmto spôsobom nepostupoval, nie je zrejmé, na základe akých skutkových a právnych záverov navrhuje uznesenie okresného súdu zo dňa 9.2.2015 potvrdiť.

Matka maloletej dôvodne namietala, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné a súd nesprávne postupoval podľa § 76 ods. 4 O.s.p., keď neodôvodnil svoje rozhodnutie spôsobom, na základe ktorého by bolo možné preskúmať napadnuté uznesenie v odvolacom konaní, na základe podaného odvolania a tiež je dôvodná námietka matky v podanom odvolaní, že z obsahu spisu a ani z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, že sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a zverenie maloletej do starostlivosti navrhovateľky.

Z uvedených dôvodov a tiež pre nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a porušenie zákonných predpokladov pre použitie ustanovenia § 76 ods. 4 O.s.p. odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Pre doplnenie odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV ÚS 1554/08, podľa ktorého absencia povinnosti odôvodniť uznesenie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu na vydanie predbežného opatrenia, nepochybne zasahuje do práva na spravodlivý proces pre povinného z tohto predbežného opatrenia, ktorý sa z písomne vyhotoveného uznesenia nedozvie nič viac, než to, že súd má tvrdené skutočnosti za osvedčené. V takejto situácii je pre povinného veľmi obtiažne pochopiť, prečo súd predbežné opatrenie vydal. Z uznesenia nie je zrejmé, aké tvrdenia má súd za osvedčené, čím sú tieto tvrdenia osvedčené a prečo považuje súd tieto tvrdenia za dostatočné. Tieto faktory pritom musia byť v úvahe súdu prítomné, pokiaľ nie sú vysvetlené v odôvodnení, nie je možné vylúčiť, že rozhodnutie je prejavom ľubovôle. Rozhodnutie, z ktorého nie je aspoň v základných rysoch zrejmé, akými úvahami bol súd formuláciou výroku vedený, je treba podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu považovať za nepreskúmateľné.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa nezodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p. a právu účastníkov na spravodlivé súdne konanie.

Odvolací súd zastáva názor, že závery súdu prvého stupňa vychádzajú z neúplne zisteného skutkového stavu, ktorého správnosť záverov matka svojim odvolaním dôvodne spochybňuje.

Z odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že jeho formálna a obsahová štruktúra je pomerne nejasná a nezrozumiteľná vo vzťahu tak k skutkovým zisteniam, ako aj k právnym záverom vedúcim k vyhovaniu návrhu navrhovateľky. Spôsob a súslednosť formulácie celého odôvodnenia uznesenia nezodpovedá v každom smere pravidlám jasného vyjadrovania lexikálnym a štylistickým hľadiskám. Záver súdu prvého stupňa, vyodený z vymenovaných dôkazov, bez dôkladnej a jasnej analýzy chronológie ich časových následností a súvislostí, je nepresvedčivý. Následný právny záver, bez vyloženia aplikovaných právnych predpisov vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam danej veci, je tiež nepresvedčivý a nepreskúmateľný.

Pri takomto nepreskúmateľnom odôvodnení uznesenia súdu prvého stupňa, nemôže takéto rozhodnutie obstať z hľadiska požiadavky správnosti rozhodnutia a musí byť zmenené.

Preto bolo postupom súdu prvého stupňa porušené právo odvolateľky, na spravodlivé súdne konanie, čím jej súd odňal možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené Krajský súd v Bratislave odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.